

HET HBO EN WO MOETEN NOG TRANSPARANTER

Dossier over eerlijke studiekeuze-informatie

14 Maart 2016

Frank Steenkamp & Jeroen van Putten

Eerlijke opleidingsinformatie voor aanstaande studenten is van wezenlijk belang. De laatste jaren zijn er belangrijke stappen gezet: *Studiekeuze123* als landelijk 'clearing house' en portal voor studie-informatie; de *studiebijsluiter* ('Studie-in-Cijfers') als eenduidig format voor voorlichting. Tegelijk spelen onafhankelijke marktpartijen als Elsevier en de Keuzegids een belangrijke rol bij het toegankelijk en kritisch vergelijken van opleidingen.

Toch zitten er flinke barsten in het venster van de transparantie. Recent trok een documentaire van tv-programma *De Monitor* over te rooskleurig voorgestelde baankansen van psychologen de aandacht van de Kamer; minister Bussemaker zegde reparatie toe. De vraag is of die reparatie diep genoeg gaat. Was dit een toevallig incident, of zit er fundamenteel iets scheef in de inrichting van het informatielandschap? In dit dossier bespreken we drie thema's:

1. Selectieve en gekleurde informatie
2. De marketing krijgt te veel invloed
3. Belastinggeld tegen openheid?

Al ruim vijftien jaar is het overheidsbeleid erop gericht om te voorzien in betrouwbare vergelijkende informatie over opleidingen en te zorgen dat deze ook breed beschikbaar is. Hier ligt de focus op de publieke partijen die in dit beleid een sleutelrol toebedeeld hebben gekregen:

- De instellingen en hun brancheverenigingen VH en VSNU (bron en 'object' van informatie)
- Stichting Studiekeuze123 als clearing house en verspreider van opleidingsinformatie

De centrale vraag in dit dossier is: leveren deze partijen de verwachte bijdrage aan objectieve en betrouwbare informatie, en de brede beschikbaarheid daarvan? En waar dat niet lukt, hoe komt dat dan?

Dit dossier is opgesteld door twee partijen die actief zijn als onafhankelijke verschaffers van studiekeuze-informatie¹. Zij vertegenwoordigen een branche waarin meer marktpartijen actief zijn. Informeel is het document ook met enkele van deze partijen afgestemd.

¹ De auteurs zijn directeur C.H.O.I. en hoofdredacteur Keuzegids, resp. directeur-uitgever DeDecaan.net.

1. Selectieve en gekleurde informatie

Case 1: te rooskleurige baankansen

In tv-programma De Monitor (7 februari 2016) bleek hoe de landelijk gebruikte ‘studiebijsluiter’ een erg rooskleurig beeld gaf van de baankansen na een universitaire studie Psychologie (86%) of Pedagogiek (91%). Volgens de officiële toelichting op www.studiekeuze123.nl ging het om het aandeel afgestudeerden dat ‘**een baan op minimaal wo-niveau**’ heeft. Dit bleek echter onjuist:

- De 86% en 91% betroffen *alle* afgestudeerden met betaald werk *op welk niveau dan ook*.
- De echte percentages met ‘werk op niveau’ waren **55%** en **52%** (inclusief kleine parttime banen).

Volgens sommige reacties was er slechts sprake van een foutieve toelichting. Als dat al zo was, mogen we in elk geval spreken van een grove onzorgvuldigheid.

Belangrijker is dat al veel eerder in het overleg met de universiteiten de *aanvechtbare keuze* was gemaakt om deze rooskleurige indicator te hanteren. De andere, veel kritischer cijfers (‘baan op niveau’) waren wel beschikbaar, maar werden niet getoond. Dit in tegenstelling tot de hbo-bijsluiter. De lobby van de universiteiten was hier blijkbaar sterker?

Case 2: gladgestreken salarissen

De kwestie met de baankansen staat niet op zichzelf. *Studiekeuze123* presenteert ook het bruto salaris van pas afgestudeerden. Dit zijn landelijke gemiddeldes per studierichting. Bij de bewerking van deze cijfers is een opvallende keuze gemaakt. Zie de tabel hierna.

In de eerste kolom staan de salarissen van hbo-studies zoals getoond op *Studiekeuze123*. De tweede kolom toont de bedragen uit de oorspronkelijke bron – de jaarlijkse HBO-Monitor van de Vereniging Hogescholen. De verschillen zijn opvallend.

	<u>Sk123</u>	<u>hbo-monitor</u>
creatieve therapie	€ 2.081	€ 1.344
pedagogiek	€ 2.098	€ 1.467
hoger hotelonderwijs	€ 2.084	€ 2.098

Maar wat zit daar achter? De HBO-Monitor vermeldt de gemiddelde *feitelijke* salarissen van alle full- en parttimers. *Studiekeuze123* laat de cijfers echter ‘omrekenen’ naar fulltime. Dat werkt flatterend voor studies waar veel afgestudeerden parttime baantjes hebben. Het strijkt verschillen glad. Deze keuze wordt nergens toegelicht.

NB: Studiekeuze123 is tevens dataleverancier voor marktpartijen die over opleidingen publiceren. Ook zij krijgen geen uitleg over de berekeningswijze van salarissen, en geen keuze tussen wel en niet omgerekende bedragen. Bij hbo-studies is er voor alerte gebruikers een check mogelijk in de openbaar gepubliceerde HBO-Monitor. Maar het wo kent geen openbare alumni-monitor meer. Zo wordt het voor marktpartijen heel moeilijk een onafhankelijke rol te spelen en worden ze medeplichtig aan ondoorzichtige voorlichting – tenzij ze zelf veel geld steken in eigen onderzoek bij afgestudeerden. Elsevier doet dat en bewijst zo het falen van de publieke informatievoorziening.

Case 3: verhaspelde ROA-prognoses

Het onderzoeksinstituut ROA maakt elke twee jaar gezaghebbende prognoses over de baankansen per vakgebied voor de komende vijf jaar. Ook *Studiekeuze123* neemt ze op in haar database en toont ze op haar website. Helaas worden hier onbegrijpelijke keuzes gemaakt:

- a. Verouderde gegevens. Op 10 december 2015 publiceerde het ROA nieuwe prognoses. Tot *tien weken daarna* bleef www.studiekeuze123.nl oude prognoses tonen, uit 2013. Dit leidde tot onbetrouwbare voorlichting: op deze website bleven de perspectieven voor hbo-informatica tot

ver in februari 'slecht', terwijl ze inmiddels juist 'goed' waren. Dat het verouderde gegevens betrof, viel aan de toelichting niet te zien.²

- b. Vreemde prognoses wo-bachelors. Het ROA maakt aparte prognoses voor hbo en wo. Bij het wo betreft dit altijd *afgestudeerde masters*. Dezelfde logica volgt Studiekeuze123 bij de salarissen: bij wo-bacheloropleidingen toont ze cijfers van afgestudeerde masters. Maar bij het presenteren van de prognoses maakt deze organisatie een andere keuze. Bij wo-bachelorstudies toont ze vreemde, afwijkende prognoses. Na enige research blijken die *afgeleid van prognoses voor verwante hbo-bachelors*. Dat wordt nergens vermeld, en het levert bizarre resultaten op.

In najaar 2015 ging het bij wo theologie zo: volgens toenmalige ROA-prognoses was de prognose voor dat vakgebied zeer goed. Studiekeuze123 noemde ze voor bachelors theologie juist slecht. Dat kwam door een koppeling met hbo godsdienst-pastoraal werk, waarvan de prognose weer was afgeleid van hbo 'social work'. Aspirant studenten theologie werden dus ontmoedigd met de slechte baankansen voor sociaal werkers! Alleen wie naar een masterstudie theologie keek, kreeg de 'zeer goede' prognoses te zien. Een geval van tegenstrijdige, misleidende voorlichting.

Case 4: te fraaie slagingspercentages

Wie aan een bepaalde bachelor wil beginnen, wil graag weten hoeveel eerstejaars binnen afzienbare tijd de eindstreep halen. De gegevens die hierover in de studiebijsluiters zijn echter gebaseerd op specifieke keuzes, die wederom niet ondubbelzinnig worden toegelicht. Dat levert een misleidend en te rooskleurig beeld op.

De tabel verduidelijkt dit. Het betreft een fictieve opleiding (hbo of wo), waar van alle eerstejaars slechts 40% een bachelor bij de eigen opleiding haalde. Zowel in het hbo als in het wo is de definitie van studiesucces zodanig aangepast, dat een aanzienlijk gunstiger percentage getoond kan worden. Dat geldt het sterkst voor het wo. Daar rolt er in dit voorbeeld een fraaie 79% geslaagden uit!

Prettig ogende slagingspercentages		
Fictieve opleiding met 100 eerstejaars. Stand na 5 (of 4) jaar:		
Geslaagd in oorspr. studie	40	
Geslaagd bij andere studie	15	
Direct afgehaakt in jr 1	30	
Later afgehaakt/ nog onderweg	15	
HBO maakt daarvan:		
"binnen vijf jaar "een" diploma:	= 55/100	55%
WO zegt hier:		
"% van <u>2ejaars</u> met "een" diploma	= 55/70	79%

En: een veto van een faculteit

Studiekeuze123 presenteert zich als onafhankelijk en volledig en zou immuun moeten zijn voor pogingen tot beïnvloeding door opleidingen of faculteiten. Dit blijkt niet altijd het geval: In de studiebijsluiters bij de rechten-bachelors van de Radboud Universiteit ontbreken al enige tijd de 'doorstroom naar tweede jaar' en 'bachelor binnen vier jaar'. Navraag leerde dat deze cijfers wel berekend zijn, maar op verzoek van de decaan van de rechtenfaculteit van de RU zijn verwijderd. Deze faculteit heeft in 2011 een 'bindend studie-advies' (BSA) ingevoerd en wenste wegens een mogelijke 'trendbreuk' de cijfers voorlopig niet publiek te maken. Het is misschien een incident, maar wel zeer bedenkelijk. Elke opleiding kan wel omstandigheden bedenken waarom prestatiecijfers 'nu even niet' gepubliceerd mogen worden. Maar een dergelijk veto zou absoluut taboe moeten zijn.

² Ook de Keuzegids publiceert de ROA-prognoses. Hierbij staat altijd vermeld op welk jaar ze betrekking hebben. De nieuwe prognoses van december 2015 werden zes dagen later door de Keuzegids verspreid.

Professionals: ook bij de slagingspercentages laat de informatievoorziening aan onafhankelijke marktpartijen te wensen over. Dat geldt (vgl case 2) weer vooral voor de wo-opleidingen. Bij het hbo kan een alerte professional nog met openbaar beschikbare branchegegevens zelf eigen selecties of uitsplitsingen van studiestatistieken per opleiding maken. Het wo verschaft op dit punt echter geen enkele openheid. De VSNU stelt alleen een platte tabel met eindresultaten beschikbaar. Ook cijfers over (te) kleine studies, die professionals zouden kunnen bundelen, geeft de VSNU niet vrij.

Case 5: Slechts halve aandacht voor particuliere opleidingen

Bij betrouwbare en objectieve studiekeuze-informatie hoort ook een hoge mate van volledigheid. Studiekeuze123 pretendeert die ook te bieden, maar dit wordt in veel gevallen niet waargemaakt. Een opvallend voorbeeld van die onvolledigheid is te zien bij de behandeling van geaccrediteerde particuliere opleidingen. Lange tijd werden deze niet getoond op de website. Wel waren ze opgenomen in de landelijke Studiekeuzedatabase die beschikbaar is voor marktpartijen. De gegevens over deze opleidingen waren echter verre van compleet.

Inmiddels staan de particuliere opleidingen wel op www.studiekeuze123.nl. Maar nog steeds is bijvoorbeeld de rubriek 'kosten' bij zeker de helft van deze opleidingen leeg. En dat terwijl het collegegeld juist bij particuliere opleiders een relevant item is. In de tien jaar van haar bestaan is Studiekeuze123 er niet toe gekomen deze gegevens goed op een rij te krijgen.

Marktpartij Keuzegids doet zelf elk jaar de ambachtelijke klus om deze gegevens te verzamelen.

En: Ontwikkeling nieuwe data stagneert

Intussen stagneert ook de ontwikkeling van nieuwe gegevens waar de markt al jaren op wacht:

- Er is geen enkel zicht op overgangpercentages Ba- Ma, of op slagingspercentages in de master
- Goede cijfers over internationalisering ontbreken.
- Hetzelfde geldt voor werkgeversoordelen of de positie van afgestudeerden na 5 jaar.

De laatstgenoemde items werden al in 2006 vermeld in een van de eerste Kamerdebatten over Studiekeuze123: de minister beloofde dat de beschikbare informatie nog aanzienlijk verrijkt zou worden. Die belofte is nog meermalen herhaald.

Een andere blinde vlek in de huidige publieke studiekeuze-informatie is helderheid over de vorm en mate van selectie bij de toegang tot opleidingen. Instellingen geven er wel informatie over, en DUO publiceert een lijst bachelorstudies met een numerus fixus. Maar van uniformiteit, volledigheid en transparantie is in deze informatie absoluut geen sprake.

Samenvattend

De vijf cases zijn slechts enkele van vele voorbeelden die te geven zijn. Ze laten zien dat de vergelijkende studiekeuze-informatie die de sector vooral via Studiekeuze123 en de 'studiebijsluiter' beschikbaar stelt, belangrijke tekortkomingen vertoont.

Soms gaat het om traagheid of slordigheid, soms om discutabele keuzes waar geen enkel belang mee gediend lijkt te worden. Maar in meerdere gevallen (case 1, 2 en 4) lijkt het belang dat instellingen en opleidingen hebben bij een rooskleurig beeld, mee te spelen bij wat er getoond wordt en hoe. Dat is zorgelijk. Het zou niet zo mogen zijn.

2. De marketing krijgt te veel invloed

Iedereen kent de uitdrukking “de slager die zijn eigen vlees keurt”. Actuele voorbeelden van bedrijven die via zogenaamd objectieve metingen hun eigen belang behartigen, komen uit de autobranche - met de sjoemelsoftware van VW als extreme uitwas. Op dezelfde manier komt de betrouwbaarheid van gegevens over opleidingen onder druk als hier geen ‘kritische afstand’ ten opzichte van de sector gewaarborgd is. Maar is die afstand er dan niet?

We nemen Studiekeuze123 nog eens onder de loep: de zich onafhankelijk noemende instantie, die van de overheid ruim 2 miljoen euro per jaar krijgt om betrouwbare informatie over opleidingen te verzamelen en beschikbaar te maken. Wij twijfelen niet aan de goede bedoelingen van de medewerkers van deze stichting. Maar hoe groot is hun (on-)afhankelijkheid?

2a. Gekleurde presentatie

Overall waar gegevens worden verzameld en gepresenteerd, worden keuzes gemaakt. Dat is niet gek. Het probleem is dat die keuzes in de huidige studiekeuze-informatie niet ‘waardenvrij’ zijn:

- a. We zien sturing door belangen – van de hele branche of van die ene faculteit.
- b. De keuzes zijn niet zichtbaar: verantwoording en toelichting schieten tekort.
- c. Professionele gebruikers niet bediend. Ook voor hen schiet de toelichting veelal tekort. En vooral waar de VSNU in het spel is, ontbreken ruwe data voor alternatieve bewerkingen en selecties.

2b. Betere data: heeft het wel prioriteit?

Als we het door universiteiten, hogescholen en Studiekeuze123 geschapen informatielandschap nog eens bekijken, dan zien we dat bepaalde zaken wel degelijk hoge prioriteit krijgen:

- De studiekeuzecheck
- Voorlichtingsactiviteiten als open dagen, proefstuderen, meeloopdagen, enz.
- De Nationale Studentenenquête (NSE)
- Fraaie websites – inclusief het vernieuwde Studiekeuze123

Al deze acties vallen onder de noemer **marketing**. De informatie en berichtgeving zijn positief en moeten (aanstaande) studenten enthousiast maken. Dat geldt ook voor de NSE-resultaten zoals ze worden getoond: *ook het laagste oordeel van het land oogt in de gekozen presentatie nog positief!*

Veel minder prioriteit krijgen andere zaken, zoals:

- Kritisch vergelijken, ‘lastige’ gegevens vergaren en tonen
- Beschrijvende feiten en cijfers compleet krijgen
- Kwaliteitscontrole en documentatie
- Goed arbeidsmarktonderzoek is vooral bij universiteiten geen prioriteit. De VSNU heeft enkele jaren geleden bezuinigd op de WO-Monitor (werd 2-jaarlijks en geen openbaar rapport) en tijdens de recente crisis is men hierop niet teruggekomen. Men zag en ziet de urgentie niet.

2c. Checks and balances

Zoals de voorbeelden laten zien, hebben de instellingen (en vooral de universiteiten) in de huidige constellatie een sturende invloed op de selectie en duiding van de studiekeuze-informatie. Daarmee behartigt de sector haar eigen belang en wordt zowel de studiekeuze als marktpartijen die deze doelgroep goed willen informeren tekort gedaan.

Is Studiekeuze123 dan geen onafhankelijke stichting? Officieel is dat inderdaad het geval. Maar door het ontbreken van goede checks and balances is deze stichting verre van immuun voor de belangenbehartiging van de instellingen. De laatste sectie van dit dossier diept dat probleem uit.

3. Belastinggeld tegen openheid?

De neiging van opleidingen om zaken fraaier voor te stellen dan ze zijn, is van alle tijden. Onlangs nog vertelde een docent uit een Leidse masteropleiding op de regionale radio enthousiast dat “al onze afgestudeerden binnen één jaar een vaste baan hebben”. Dat heeft weinig met de realiteit te maken, dus is het belangrijk dat zo’n bewering te checken valt met objectieve, onafhankelijke feiten.

Landelijk beschikbare studiekeuze-informatie hoort daarvoor de bron te zijn. Daar is het jaren geleden om begonnen: eerlijk vergelijkende informatie als tegenwicht tegen soms te gemakkelijke reclamepraat. Maar er is iets scheefgegroeid.

3a. Dubbele pet en hellend vlak

Het samenwerkingsverband Studiekeuze123 had vanaf het begin een dubbele functie: verzamelaar van objectieve en uniforme opleidingsinformatie en voorlichter voor aankomende studenten.

In die constructie zitten spanningen. Is de objectiviteit wel gewaarborgd? Het vaste antwoord is dat in het bestuur van Studiekeuze123 de studentenbonden vertegenwoordigd zijn, en dat een deskundigenpanel de betrouwbaarheid van de informatie bewaakt.

In de begintijd werden veelal onafhankelijke instituten ingezet voor het verzamelen en bewerken van de studiekeuze-informatie. Er was enige kritische distantie ten opzichte van de instellingen en dit was wederzijds. Instellingen zagen Studiekeuze123 nog bepaald niet als marketinginstrument; men was er zelfs een beetje bang voor.

Maar de verhoudingen zijn veranderd. Terwijl Studiekeuze123 een aparte stichting werd (op het oog extra onafhankelijk), werd de invloed van de instellingen groter. Het besef dat de website voor hen een belangrijk instrument kon zijn, groeide. En toen in 2011 bleek dat de ‘kijkcijfers’ ervan tegenvielen, werd het vergroten van het bereik topprioriteit. De budgetten voor marketing en design stegen; tegelijk lijkt het belang van objectieve, betrouwbare en complete gegevens gedaald. Op het gebied van dataverzameling is Studiekeuze123 meer zelf gaan doen, deels met onervaren medewerkers. Het vermogen om kritisch weerwerk te geven aan de instellingen is zeker niet groter geworden. Zo krijgt de marketing de overhand boven het objectief informeren: een hellend vlak.

3b. Wegvallen van kritisch debat

Twee goedwillende studentvertegenwoordigers in een stichtingsbestuur blijken niet genoeg om de geschetste trend te keren en het belang van objectieve informatie weer bovenaan de lijst te krijgen. Bovendien ontstaat het beeld dat Studiekeuze123 een open kritisch debat over de kwaliteit van haar gegevens uit de weg gaat. De thematiek van haar congressen biedt weinig ruimte voor zulke discussie. Ook wordt er steeds minder gedaan om onafhankelijke uitgevers die professionele gebruikers van de studiekeuze-informatie zijn, een actieve inbreng te geven. Terwijl juist die partijen een kritisch tegenwicht kunnen vormen tegen dreigende blikvernaauwing in de voorlichting.

3c. Monopoliegedrag

In de discussie over studiekeuze-informatie is jarenlang uitgegaan van een *multichannel*-benadering. Daarin speelden overheid en instellingen via Studiekeuze123 een belangrijke rol, maar moest ook volop ruimte zijn voor andere spelers op dit terrein. Er zijn inmiddels minstens tien uitgevers en andere marktpartijen die studiekeuze-informatie naar scholieren, studenten, ouders, mentoren en decanen brengen. Ze luisteren naar namen als Keuzegids, Elsevier, DeDecaan.net, Qompas, Tkmst, Ubu, Kiesj studie, Hbostart en Universiteitstart – om er enkele te noemen. Met hun diverse

marktposities en redactieformules completeren zij het informatielandschap. Recent is er echter steeds minder sprake van een *level playing field*.

De dienstverlening aan professionele partijen, altijd een belangrijke taak, komt extra onder druk door de nieuwe marktstrategie van Studiekeuze123. Sinds 2015 noemt de stichting zich in al haar communicatie zelfs “de” leverancier van “onafhankelijke, complete en betrouwbare informatie”, waarmee echt onafhankelijke partijen bij wijze van spreken overbodig worden. Minister Bussemaker hielp in november een handje mee, door in een brief aan alle eindexamenkandidaten het belang van goede studiekeuze te benadrukken, en exclusief het gebruik van Studiekeuze123 als “onafhankelijke informatiebron” aan te bevelen.

De bedoelingen zijn ongetwijfeld goed, maar zo ontstaat het beeld van een staatsmonopolie dat werkelijke openheid en transparantie eerder tegenhoudt dan stimuleert. Als de objectiviteit, betrouwbaarheid en volledigheid van data tekortschieten, er weinig discussie is om dat te verbeteren en de website van Studiekeuze123 op verschillende manieren voorrang krijgt boven andere partijen, is er van ‘open data’ steeds minder sprake.

Hoe krijgen we openheid en transparantie terug?

Dit dossier is bedoeld als een wake-up call. Het is niet bedoeld om wie dan ook zwart te maken, maar moet wel duidelijk maken dat er een probleem is ontstaan met het veilig stellen van betrouwbare en onafhankelijke informatie over opleidingen. Het recente ‘foutje’ in de voorlichting was geen geïsoleerd incident. Er is dus ook meer nodig dan de toezegging van minister Bussemaker dat er “nog zorgvuldiger” naar de verstrekte informatie gekeken zal worden. Want wie doet dat? En hoe? En vanuit welk belang?

De drie thema’s uit ons dossier leiden tot evenveel aanbevelingen aan de politiek:

1. Inhoud: solide open data

Trek de publieke informatievoorziening over hbo en wo weg uit de sfeer van belangenbehartiging, binnenskamers gesloten compromissen en amateurisme. In plaats daarvan moet er binnen een jaar een professionele en eigentijdse Open Data voorziening komen, met de volgende kenmerken:

- Gelijkelijk beschikbaar voor alle professionele partijen
- Voortbouwend op de best beschikbare gegevens van dit moment
- Geschikt voor toepassing van verschillende selecties en definities
- Voorzien van heldere verantwoording en onderworpen aan open debat
- Voorzien van een ontwikkelings- en vernieuwingsagenda, gebaseerd op wensen van gebruikers
- Op die agenda komt in elk geval een jaarlijkse wo-alumnimonitor, met openbare rapportage.

2. De regie: scheiding van ‘informatie’ en ‘branchevoorlichting’

Een goede publieke informatievoorziening over opleidingen kan alleen tot stand komen op veilige afstand van belangenbehartiging van en marketing voor de branche. Deze twee functies van de huidige organisatie Studiekeuze123 dienen daarom gescheiden te worden.

De taak van de overheid ligt dan bij het garanderen van de informatievoorziening; richt hiervoor een goed geëquipeerde organisatie in, die werkelijke transparantie kan leveren.

3. Overheid, kies geen partij kiezen voor de instellingen

De overheid zou zich in campagnes over studiekeuze en gebruikmaking van studievoorlichting verre moeten houden van eenzijdige steun aan één of enkele afzenders; in elk geval zou ze zich niet moeten vereenzelvigen met marketingcampagnes van de sector zelf.

In plaats van het steunen van ‘afzenders’ van studiekeuze-informatie kan overwogen worden om juist het *gebruik* van zulke informatie veel meer te stimuleren. Dit kan bijvoorbeeld door de positie van Loopbaanoriëntatie en –begeleiding (LOB) op scholen verder te versterken. Door zulke vraagstimulering komt er meer ruimte voor kwalitatief informatieaanbod, door meerdere partijen die met elkaar concurreren.